

Манькут О.В.

Студент факультету економіки та управління
Східноєвропейський національний
університет ім. Лесі Українки, м. Луцьк

Науковий керівник: **Шостак Л.В.**

К.е.н., доцент Східноєвропейський національний
університет ім. Лесі Українки, м. Луцьк

**ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ОСНОВНИЙ ЕЛЕМЕНТ ІННОВАЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ**

Сучасна національна економіка вимагає від підприємств не лише задоволення потреб споживачів в якісній продукції чи послугах, а й постійне використання інновацій в діяльності, нарощення інноваційних потужностей, підвищення рівня потенціалу підприємства, в тому числі й інноваційного. Саме виготовлення інноваційного продукту дає виробникам можливість забезпечувати фінансову стабільність та незалежність. Як свідчить досвід високорозвинених економік, створення такої продукції можливе лише за умови впровадження нововведень на системній основі.

В Україні інноваційний розвиток відбувається за вкрай несприятливих умов, про що свідчить збільшення зношеності основних фондів і виробничої інфраструктури, значне скорочення резервних виробничих потужностей. Спостерігається спад виробництва у наукомістких галузях, відтік з країни висококваліфікованих фахівців, старіння кадрів і слабе фінансування державою науково-дослідних робіт за існуючої тенденції відтоку інвестиційних ресурсів, що обумовлює несприйнятливність економіки до науково-технічних інновацій. П'ять найбільших європейських інвесторів – Німеччина, Великобританія, Франція, Нідерланди, Швеція – забезпечували 80% загального обсягу експорту іноземного капіталу до України.

В умовах глобальної кризи, що сколихнула світове господарство, міжнародна економіка втратила точку опори, порушивши існуючу макроекономічну рівновагу.

Україна є взаємозалежною та взаємопов'язаною державою у світовому економічному просторі. Тому і деструктивні глобальні зміни відобразились на стані вітчизняного національного господарства, ускладнивши і до цього непрості фінансово-економічні перетворення в країні.

Стрімкий розвиток науки та техніки все частіше вимагає високого рівня інноваційного потенціалу країн-учасниць світового економічного простору. При його формуванні обов'язковими є планування та оптимізація набору ресурсів, можливостей щодо їх ефективного використання. Процес формування інноваційного потенціалу підприємства передбачає його структуризацію та ідентифікацію потенціалоутворюючих елементів, визначення обґрунтованих пропорцій та зв'язків між складовими системи з метою забезпечення стабільної інноваційної діяльності та інноваційного розвитку підприємства.

В умовах нестабільної економіки формування інноваційного потенціалу підприємства значно ускладнюється. Практично неможливо однозначно встановити ключові правила формування інноваційного потенціалу та процедури його оптимізації, адже сучасний ринок і його підприємницькі суб'єкти досить динамічні та непередбачувані.

Кризовий стан, в якому перебуває більшість галузей національного комплексу країни, обумовлює необхідність переходу до економіки знань. Ресурси екстенсивного зростання вичерпано і в даних умовах забезпечити процвітання вітчизняних підприємств може лише впровадження новітніх технологій і нововведень. Саме тому сьогодні, зважаючи на необхідність інтеграції України у світове співтовариство, проблема підвищення рівня інноваційної активності набуває особливої актуальності.

Особливості формування інноваційного потенціалу будь-якого підприємства визначаються специфічністю кінцевих результатів інноваційної діяльності, особливостями матеріального, техніко-технологічного, проектно-конструкторського забезпечення інноваційної діяльності, специфікою ринків збуту інновацій і т.д. Територіальне розташування підприємства визначає можливості для його інноваційної діяльності.